

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ

وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ

ALLAH SEVGİSİ

Değerli Mü'minler!

Hepimizin hayatında annemizin ve babamızın apayrı bir yeri vardır. Karşılıksız sevmeyi, şefkat ve merhameti onlardan öğrendik! Sevmeyi ve ne pahasına olursa olsun sevdiklerimizi korumayı onlardan gördük. Hayatın yükünü birlikte taşıdığımız eşlerimize ve evlatlarımıza karşı da üstün bir sevgimiz vardır.

Fakat muhabbetullah denilen Allah sevgisinin yeri başkadır! Mü'min gönüllerdeki en yüce sevgi, Allah sevgisidir. Çünkü bizi ve bütün sevdiklerimizi yaratan, sayısız nimetlerle donatan ve diğer varlıkları emrimize veren O'dur. Allah'a borçlu olduğumuz kadar hiçbir şeye borçlu değiliz. Üstelik hiç kimse bizi Allah kadar sevemez. Etrafımızdaki sayısız nimetleri bizlere bahşetmesi, yüce Rabbimizin sevgisinin eseridir. Böyle bir sevgiyi başka bir varlığın bize göstermesi mümkün değildir. Onun için Allah sevgisi, sevgilerin baş tacıdır. İşte bu yüzden Müslüman, hiçbir şeyi Allah'ı severcesine sevmez.¹ Peygamber Efendimizin hayatı bunun sayısız örnekleriyle doludur. Vefat etmeye yakın yanında bulunan Hz. Ayşe annemiz onun şifa bulması için Allah'a yakarırken, o Refik-ı A'la, yani en yüce dost olan Rabbine kavuşmak için niyazda bulunuyordu.

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimiz kendisini, Peygamberini ve Allah yolunda çaba sarf etmeyi herşeyden daha fazla sevmemizi istiyor.² Bu yüzden Hz. Davud (a.s) gibi şöyle dua etmemiz gerekiyor: "Allah'ım! Seni sevmeyi, seni sevenleri sevmeyi ve senin sevgine ulaştıracak amelleri istiyorum! Ey Rabbim! Senin sevgini bana canımdan ve ailemden daha ileri kıl..."³

Kul Allah'ı sevince, O'nun sevdiklerini de sevmeye başlar. Allah'ı seven gönlün, ancak Allah'ın zikriyle huzur bulacağını⁴ bildiği için ibadeti sever. Ailesinden, çocuklarından, servetinden, hatta canından bile daha çok Hz. Muhammed'i sever.⁵ Çünkü Allah'ın sevgisini ve rahmetini kazanmanın yolu, Hz. Muhammed'e tâbi olmaktan, dört elle onun sünnetine sarılmaktan ve onun güzel ahlakı ile ahlaklanmaktan geçer. Nitekim hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurur:

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."⁶

Aziz Kardeşlerim!

Kul Allah'ı sever de, Allah o kulunu sevmez mi? Allah bir kulunu sevince, önce Cebrail'e, sonra bütün meleklerle ve arkasından da tüm insanlara onu sevdirebilir.⁷ Neticede Allah, sevdiği kulunun adeta işiten kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı, konuşan dili olur ve kulunun istediğini mutlaka kendisine verir.⁸ Allah'ın bu şekilde himaye ettiği bir insana kim zarar verebilir! Allah'ın sevdiği bir insana hangi engel çıkartılabilir!

Öyleyse kıymetli kardeşlerim, Allah sevgisini bir nimet olarak görelim. Kalbimize bu sevgiyi yerleştirmeyi başardığımızda, dünya ve ahiret saadetine erişeceğimizi bilelim. Evlatlarımıza her şeyden önce Allah sevgisini aşılamak için gayret edelim. Daha güzel bir dünya inşa etmek için Allah sevgisini hayatımızın merkezine koymamız gerektiğini göz ardı etmeyelim.

¹ Bakara, 2/165.

² Tevbe, 9/24.

³ Tirmizi, Deavât, 73.

⁴ Ra'd, 13/28.

⁵ Müslim, İmân, 69-70.

⁶ Âl-i İmrân, 3/31.

⁷ Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân, 20.

⁸ Buhârî, Rikâk, 38.